

TEORIA ÈTICA

La universalitat del bé (Plató)

És just que un infant treballi deu, dotze, catorze hores diàries en una fàbrica? Si responem que depèn de les circumstàncies, que si per a ell representa la forma que té d'alimentar-se i que, segons en quines cultures i països, és normal perquè n'hi ha molts com ell, aleshores, estem d'acord amb els **sofistes**. Si, pel contrari, pensem que és una situació injusta mirem com ens ho mirem, de cap manera justificable, aleshores oferim una resposta diferent a la pregunta.

Plató, que va viure entre els segles v-iv a. de C., és el filòsof que va defensar la segona opció. Les coses són justes o no ho són, són bones o no. Segons la seva filosofia, les respostes a les preguntes sobre els valors, no depenen de les circumstàncies i dels nostres interessos. Aquest filòsof, un dels més importants de la història, va defensar l'existència d'uns valors universals que fossin inalterables, permanents i independents del moment històric en què es visqui. Tampoc depenen, els valors universals, de la saviesa i dels coneixements de cadascú. Segons Plató, de Justícia, de Bé, de Veritat o de Bellesa només n'hi ha una. I les interpretacions diferents que en fem, a què obeeixen? A què el nostre coneixement és imprecís. Sofistes i Plató, són dues opcions oposades en el món dels valors.

Per arribar a conèixer els valors únics, els **valors absoluts**, Plató proposa el diàleg. Aquest consisteix a posar en comú les nostres certes, els nostres dubtes, i a través de la raó intentar arribar, amb molts esforços, als valors absoluts. No parlem, doncs, d'un adoctri-